

flutte os til de af Udvalgets øvrige Medlemmer stillede Ændringsforslag under Nr. 126 og 128. — Endelig er der af mig alene under Nr. 131 stillet et Ændringsforslag til § 81 om, at Overkriften „B. Anden Benyttelse“ tilligemed Paragrafen skal udgaa. Under de mange Maanedes Forhandling i Udvalget var hele Udvalget i lang Tid temmelig enigt, jeg tror endog engang helt enigt om, at §§ 81 og 82 neppes havde deres Plads i Lovforslaget og burde udgaa. Ved den endelige Gruppering til allersidst delte man sig dog i et Flertal og et lille Mindretal, og Flertallet mente da, at § 82 vel burde udgaa, men derimod § 81 beholde. Jeg har imidlertid fastholdt mit engang indtagne Standpunkt og tror vedblivende, at § 81 ei heller har haat sin rigtige Plads paa dette Sted, og jeg finder ikke nogen-somhelst Nødvendighed for at beholde den. Jeg skal dermed anbefale de stillede Ændringsforslag til det høie Thing.

Sauerølev: Som ærede Medlemmer ville have set, har Mindretallet stillet et Ændringsforslag til § 63 i nærværende Lovforslag. Dette Lovforslag er delt i 2 Hovedafsnit. Det første omhandler Bands Afledning, og det, vi nu have under Forhandling, handler om Bands Afbenyttelse. Der bliver altsaa en Skillevei, hvor der skal tages et Skjøn over, hvilken af de to Anvendelser, Bandets Afvinning eller dets Benyttelse paa Jorden, der skal have Overtaget. Jeg skjønner ikke rettere, end at denne § 63, som angiver Hovedbestemmelsen, ikke fyldestgjør de Fordringer og Krav, som jeg maa stille til en saadan Hovedbestemmelse; thi skal der sættes en Hovedregel, maa den være klar, saaledes, at de Autoriteter, den Kommission osv., som skulde rette sig efter Loven, kunne vide, hvad de have at rette sig efter. I Lovforslaget er der ganske vist en Hovedregel, men umiddelbart efter Hovedreglen kommer der en Undtagelse, og denne Undtagelse betager Hovedreglen sin Karakter. Flertallet af Udvalget er blevet enigt om at lempe paa denne Undtagelse, saa at den bliver mere tydelig og klar; men jeg tilligemed min ærede Medforslagsstiller finder ikke, at denne Klarhed er overmaade stor. Jeg forlanger, at det skal siges udtrykkelig, om Bandets Afbenyttelse skal have Fortrinet eller ikke i saadanne Tilfælde, hvor det er vanskeligt for Landønskommissionen at have et Skjøn; thi det er netop i saadanne Tvivltilfælde, at det er nødvendigt, at der er en ren og klar Hovedregel. Jeg hælder nu absolut til den Side, der mener, at Bands Afledning bør have Fortrinet. Lovforslaget vil ganske vist ogsaa dette; men naar denne Undtagelsesret kommer umiddelbart derefter, finder jeg, at Hovedreglen har grumme Lidt at betyde. For at afhjælpe denne Ulempe have min ærede Medforslagsstiller og jeg troet, at det Rigtigste vilde være

at sætte som Hovedregel, at Bands Afledning altid skal have Fortrin for Fordring paa dets Afbenyttelse, og dermed Punktum. Dermed er det rent og klart udtalt, og Landønskommissionen har altsaa ved tvivlsomme Spørgsmaal Afgjørelse Noget at rette sig efter. Et Mindretal har under Nr. 133 tilladt sig at stille et Ændringsforslag til § 83. Dette Mindretal har nemlig troet, at der saarvedes en Bestemmelse i Lovforslaget, og da navnlig hvad det sidste Afsnit vedrører, om at Panthavernes Rettigheder skulde være ukrænkede. Udvalget har godkendt, og dette Thing har ligeledes ved sin Afstemning her i Salen godkendt denne Betragtning, idet man her ved Afstemningen over Ændringsforslaget under Nr. 21 til § 10 har vedtaget et Forslag, hvor i en Parenthes det Spørgsmaal er indbefattet, som jeg her skal tillade mig lidt nærmere at præcisere. Det er mig ikke saa overmaade meget om at gjøre at faae dette Spørgsmaal afgjort; men det skaar meget tvivlsomt for mig, om det er rigtigt at unddrage Panthaverne den Ret, som var bleven sikret dem, da Pantet gaves; thi ved denne Lov forekommer det mig, at der foretages en Indskrænkning i den Erstatning, der ganske vist gives, men som gives de vedkommende Ciere. Det kunde nemlig tænkes muligt, at en Eiendom ved de mange Bestemmelser, der her i Lovforslaget ere foreslaaede, kunde forringes i den Grad, at Panthaveren derved kom til at lide Tab, navnlig hvis Eiendommen i Forveien var meget yderlig behestet, og jeg har da den Frygt, at Pengemand, som gjøre Udlaan i Eiendomme, ville blive mere frygtagtige for at udlaane deres Penge, end de hidtil have været, naar de kunde løbe den Fare og Risiko, at det Pant, de faae, ikke er saa solidt, som de kunde ønske det. Jeg har troet at gjøre Sagen en Tjeneste ved at stille dette Ændringsforslag, for at Thinget kan tage sit Standpunkt ligeoverfor den. — Hvad forøvrigt de andre Ændringsforslag angaar, som ere stillede af et større Mindretal, hvoraf jeg er Medlem, da skal jeg ikke udtale mig videre derom, efter som den ærede Landsthingsmand for 8de Kredts (Breinholt) har udtalt sig desangaaende. Sluttelig tror jeg dog at maatte komme noget tilbage til, hvad der er afstemt ved Sagens første Afsnit. Mine Ansvarer om Bredeiernes Forpligtelser og Bredeiernes Rettigheder komme meget nær i Berøring med hinanden. Mit Standpunkt er nemlig det, at Bredeiere, der have en Eiendom, der støder til et Vandløb, skulde have Pligt til at vedligeholde Vandløbet, fordi jeg hele Tiden tror, at denne Pligt ikke er noget nyt for dem, idet de jo have kjøbt eller erhvervet deres Eiendom med den Forpligtelse, og derfor bør de ogsaa vedblivende have denne Forpligtelse. Jeg kan nemlig ikke være enigt med den ærede Landsthingsmand for 5te Kredts (S. Chr. Hansen), der i Gaarsmødet mente,